

Valo syttyy

Jeesus, Vapahtajamme.

*Ensimmäisen adventtikynttilän
syttyämisen päivänä,*

*kaiken pelon ja epätietoisuudenkin keskellä,
mielemme täyttyy odotuksesta.*

*Sinä, Herramme Jeesus,
saavuit kerran kansasi luo
nöyränä ja hiljaisena.*

*Kiitos, että tahdot tänäänkin tulla
jokaiseen kotiin*

ja sytyttää valosi talven pimeyteen.

Tahdomme liittyä

joulun valoa odottavien joukkoon

ja toivottaa sinut tervetulleeksi.

Tule, Jeesus – joulun valo.

Hoosianna

Adventin evankeliumissa väki on liikkeellä. Kaikilla tuntuu olevan sama suunta ja päämäärä: nyt ylös Jerusalemiin. Pian on juhlan aika. Toivo on siinä, että Messias tulee ja vapauttaa.

Jeesuskin on liikkeellä samaan suuntaan. Lähimpien opetuslasten lisäksi hänen ympärillään on paljon muuta väkeä. Yhdessä tien kulkeminen antaa mahdollisuuden oppia tuntemaan, kuka on tuo mies, josta kaikki tuntuvat puhuvan. Itsekin hän puhuu, opettaa voimallisesti, mutta jotenkin toisin kuin muut profeetat. Ja onpa hänen nähty ja kuultu tekevän ihmeitäkin. Sairaajat ovat parantuneet ja sokea sai vasta näkönsä. Ei ole ihme, että kansa juoksee hänen perässään, mutta moni miettii, mitä hänestä ja tästä kaikesta pitäisi ajatella?

Öljymäen rinteellä on hyvä pysähtyä ennen kaupunkiin saapumista. Näkymä on vaikuttava. Päämäärä näkyy jo. Mutta ei Jeesus jää vain ihastelemaan maisemaa, vaan tuntuu toimivan määrätietoisesti. Niin kuin niin usein, hän nytkin antaa kahdelle oppilaalleen tehtävän. Varustaa heidät tarkoilla ohjeilla ja lähettää matkaan – toki vain läheiseen kylään hakemaan aasin varsaa!

Juhlakulkue kohti Jerusalemiä alkaa. Kansakin on lukenut pyhät kirjoitukset ja oppinut profeetan sanat. Ymmärtämättöminäkin he rohkenevat heittäytyä sanan varaan. Ja he osaavat käyttäytyä sen mukaisesti. Tietä tasoitetaan vaatteilla ja oksilla. Kaikkiällä kaikuu Hoosianna huuto: oi auta, pelasta. Se on tervehdys kuninkaalle, mutta myös avunpyyntö. Riemu ja hätä rinta rinnan. Tule, Herra Jeesus.

Ensimmäisen adventtisunnuntain otsikko sanoo, että kuninkaasi tulee nöyränä. Nöyryys on oman itsensä tuntemista ja paikkansa tunnistamista suhteessa toisiin ihmisiin ja suhteessa Jumalaan.

Niin Jeesus tulee. Nöyrästi Isän Jumalan tehtävänantoon suostuen. Ihmiseksi ihmisten keskelle. Koko läsnäolollaan hän julistaa, ettei Jumala ole kaukana meistä.

Siksi on aika laulaa Hoosianna. Huutaa ilosta ja riemusta, mutta myös sielun hädästä. Tule, Kristus. Tarvitsen Vapahtajaa.

Eija Nivala